

Sedert lange tijd verhindert de academische traditie dat we ons bezighouden met bepaalde weggezonden en vergeten episodes uit de geschiedenis van de filosofie. Reeds al te lange tijd heelt die traditie alleen de strengste en soberste protagonisten in de grote oorlog van de ideeën heilig verklaard.

Waarom?

Omdat de geschiedenis van de filosofie geschreven is door de overwinnaars van een gevecht waarin onophoudelijk idealisten en materialisten tegenover elkaar hebben gestaan. Met: het christendom zijn eerstgenoemden al twintig eeuwen oppermachtig. Sedertdien hebben zij de denkers die zij als hun erflaters beschouwen begunstigd en de sporen van alternatieve filosofen uitgewist. Daardoor zijn er heel wat onder het tapijt geveegd: cynici, cyrenaïenen, epicuristen, hedonistische christenen, bandeloze gnostici, broeders en zusters van de vrije geest, barokke libertijnen, radicalen van de verlichting, Franse en Angelsaksische utilitaristen, socialistische dyonisiërs, linkse nietzscheanen en andere rebellen. Deze 'Tegengeschiedenis van de filosofie' - die zes delen gaat tellen - vertelt het avontuur van de filosofen die buiten de canon zijn gebleven, van hun gelukkige wijsheid, van hun heldere denken, van hun levenskunst.

Dit eerste deel behandelt onder meer de wijsgeren Leucippus, Democritus, Antiphon, Eudoxus, Prodicus, Diogenes van Sinope, Aristippus, Epicures, Lucretius, Philodemus en Diogenes van Oinoanda.

Tegengeschiedenis van de filosofie

Antieke wijsgeren

Christelijke hedonisten

Libertijnen van de Barok

Radicalen van de Verlichting

Sociaal-eudonisme (*voorlopige titel*)

Machine van begeerte (*voorlopige titel*)